

L. & C. 310 A.

Is. v. d. Woestijne.

55

Brief van D. Schot aan Jan Laater.

Geleemden 6 Juli 1891

Benwilde en geliefde vrienden en vriendinnen!
Dat u deze in welstand moge geveren zien.
Wachtelyke verlangens en begeeren mag, doet
mij deken opmenen, hoewel ik er grootelijks
hegen op zie om u te behagen. Bang erode had
zij al een brief van mij gehad, die ik u gesehen
maar niet gestuurd heb. Beden ujn. om een
bedrukt, kenwaard gemood en leem.
Dankere kuffereken liggen achte om op
den weg, dien ik benwilde heb. En nog
speeds een duijtere bekomet licht voor mij
en dat is beide voor het uit als innendige
gkneest en nog neder. Beden ujn mede
eigen schuld en vonden van omme.
kaamheid en onbedachtzaamheid.
En hoewel ik veel van de ~~u~~ waat begrijp
noe is mij loek alles niet helder. Ook de
eiden waar om en waerde zij misken

dieneu en waer er nog van mij val worden.
Dit is mij vernut bekend, dat de Heere
zijn Beaan geen ander geem val, noch
zijn lof van gedreeden beelden. De Heere
maakt een degine kinderen en biddent
vold, dat is een van de eerste van de Heere
verpreuen in den steyd. In dese oeffening word
geleerd om dit wapen te handelen in een
weg van druck en knuis in diepe armode, als
man van alles ontbloet en onbedelst. Maar
waer met mijn verstand kan ik het niet
goed maken wort mij verheuen. De Heere
en verheuen die vele en ten oeffening
liever doen, dan dat men macht maar
scheuen en dat het maer niet op mag worden.
Ondan gebout het vol, dat ik niet van
het beelden kan komen, dat mijn viel
weg dwijft van tranen en klagen.
Dan heb ik veel goede schrijft en
op mijn genoot als 119 en 130 en 143.
Og wonder dat hi verheuen en meer andere.

Om, dan vraag en dat het eens waarheid
wesen mocht. Dat hij des ontfloemens mocht
geleiden en dat mijn heft waer en mijn
oogen een fonteyn van water was, om mijn
blende te beuenen. waer ik zeg, mocht
het eens waarheid zijn, mocht het eens
waarheid worden. Daarom ducht ik er
niet van te spreken, tenet daer ik hoer in
schrikelijck te sijn van der sonde ondraag
dat niet te beschrijven is. En dag er mermaer
een heilig beoef op mij, om met Job te spreken
Uwe mocht mit samengelegde de gine heere.
En waer ik seere gods in mijn herte en een
afkeer van de sonde met Job: xon ik wille
(om diegen) een groot kwaad doen en wandelen
hegen god. Ja, kon ik er al tijd maer
hegen beelden. Als het waerheid is, mocht
dan had ik een tijd geleiden erge beuenen
Dan dacht ik door alles heen te beuenen
en wort een groot schandvaal wort ieder
geleiden te sijn. Geheel van god verlaten.

Wij dacht daar was geen woord in den Bijbel
daar was een heiland in verhaalde. En in
de benamingheid sloeg ik de Bijbel open
en Wel Jes 48. en was het of ik er verrom-
tijde een in en door god aangezonden
en dat Wij mij hielden, maar door mijn hart
verruwde. En was mij dit lof oerademing
en kroost en een betogte in het gers, dat Wij
om beginnens wille mij. Men ten gade hende
bedelingen, en nu klijmt mijn vleesch wel
eens of bij tijden, maar ook ten ingenade
mond en een schiedten onder de goede. En dit
hou mij nog zoo groot zijn veruade dig de
werden, een kind gods te worden. Wel
was het nog doet voor een dophe weg van
ellend. Als ik dan maar onderwerpen
ingenade mag ontrangen, dat ik beginnend
mag overkerijken en wijken in het midden
dijns velds. Dat is toch mijn kans en mijn
leven, hoe dat de ronden de gide hand oke
wel eens dooverhand heeft voor is ~~de~~ hand

wel eens tot smait en kan ik dat heel alles
niet in leven. Maar ik er haast al tijd in bij
of de ronden heeft in mij, dat kan ik niet voor onder
scheiden. En wie vriend, ik heb voor schant
mijn gemoed opgedoet, konetgi mij niet de
belankarreding geroepen heb. Maar wil
mij dragen in mijn swakheid en voor gij ver-
waardig. En mocht worden, wil mij dan or-
dragen in den gebed. Wel heb ook geen mensde
daar ik mijn gemoed aan or los. Maar ik heb
wel vrienden heb daar ik van verbonden ben.
Ja ware voor ik eens overkomen tot u, maar ik
wie tegen de kisten or, daar ik niets ver dienen
mij beginnend werk heb. Maar ik heb
dat u dan nog eens overkomt. Wel kan haast
niet besluden de eindigen. Maen schied wel
in een begemordigheid te zijn. Wel grake
meirkam en haast bij blide ook van mijn
knijgerin. Groet de vrienden.

Uw vriend D. Schout.

P.S. Wij ik ook een woordje heb. Ik hoop dat
gij het niet kunt nalaten. Nog eens gesprok.

Van D. Schoot.

Wetlikerke 22 Juli 1891.

Hog in vandenken vlieden vriend.

Mee klaagtelken vjlt onsgeworden.

Ende klaaginhoud was vrot ons d'lyf te lot

geveelge ontfemming in de geniesend'lyf.

It was benward on aen u beschiens die

geen afgelid berit on aen u beschiens tot

niebeestum en daarom stelde ik uit van

dag tot dag. Doch lein d'lyf kloung mi

de bekeping en verplijking vord'lyf,

de t'kepen opnam, der konv'ndant

te schijven. Want kwisral en verlagen

geest on vlyf. Want u schuift van

duisere jagerelen en schuld in het

verleden en in het neder en in de toekomst.

Das dat nu en gebruyg gericht als en

vrucht van het b'lyf tot verordned'ing

Van vout g' den v'ere ongen en k'nt'nd

orkomen by o'genblikken, dat by u oer

waardige ude ongedoede vord'lyf sien.

Doek enkel st'ny h'nd'lyf l'lyf dat

schuld onb'lyf, dat b'nyg v'lyf v'lyf

on de v'lyf, dat niet doek v'lyf

beekand maekt v'lyf god, maar onbaert

in v'lyf, v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

handelingen v'lyf v'lyf. Want by v'lyf

v'lyf in v'lyf v'lyf, doek v'lyf v'lyf v'lyf

klaag v'lyf de v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

dat by als en v'lyf v'lyf in de v'lyf v'lyf

dat v'lyf v'lyf en v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf de v'lyf. In v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf en v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf v'lyf

nuwke geloofsbijde op door de beloften
dat het ^ghem aangenaam zal zijn; al is hij
in de heere der donkere sterken gebedrukt,
zinnelichtbaar menselijke nuwkeid. De
handeling van Jesus verstaet het ongehoort niet.
Vbaar is het vriend, toe dunkt uw gestalte
over de onbegrijpelijke ligte kruist; die zijn
verlaten kruis als sproet, den glijgen
dunkemis witten. Hoe ligfums kante in
verband met Jes 50: 10. 3 dingen zijn er in
begrepen. ten 1. e. Begining der overde loof.
ten 2. e. Woorden na Christus in de beloften.
ten 3. e. In dunkelre gestalten verbaeren bij;
In alle deze belouwen op de den gaten gods.
ten 5. e. Heeren op gods kants; verbaeren door
de beloften dat hiem elken naty is
als een arme op den doer verlaten; dat de
denimond dees aan me vordelinge ongetal
keiligen wil. waer het kleine overde in
kanten de kigen van jorij stinng gebedt.
Daer en genering van een verlate viel en

lees in Dwaal, Kap 4 8, 19, 55 en 56. Ik denk
dat het een natuurwonder in uw haet looert,
die een magere toe is en verstaet uw leens.
voelken en maekt u als het geberg te gebot.
Den ik in dat dwalen mijn vriend. En is
het voo, roek dan in mit leken, welke die
die botst het meest in zijn doel gekunt.
En kacht dan de ziele te doordig door Christus.
krecht, die doet ingetrokken voozt
mit de overminning van d'ijn kunsidat. Ik
voo u nog wil witten onkwaken in gods gnut
als ook het voo. grecht uw familie en heere
raad en de vrienden en vriendinnen.
Woozt het met de vrienden die gekonnt zijn
en bluscht het kleine van hiem niet verlaten.
En beschouw het ongehoort als uwen Jesus
grootste vriend. Ik en mijn vranter
begrepen u in gemeen schap en vele
begrepingen des vriend
Jan Vader.

Wekerke den 4 Januari 1892.

Deer bij ons geachte vriend.

Dat uw lot mocht zijn als een wraak des
Geestes uit de verdoemde gemeenschap over
Umaniteit en als een uitsproeiend uit hem met
zijn lievede zonden. Schuld van natuurligheid
naam u te schijnt, kwam mij en de kerke
onder ons gericht, waarom ik niet verhoort
de afscheiding bladzijde van u te senden. Ik
mijn vrouw en kerke raad kunnen nog uit
en ingaan door god's overbare ontferming.
O hoewel dat bij ons nog vele betrouwingen
laak tot komen van de kerke's verhoging
die medelen in de ziele bereikt, als ook in
ons veld. Het smadelijkste is om dat dat
al onder den maad de moeder verbeeren
aan valseche broeders. Gemade is het als
onder die bevestiging, onderweyning
en gelykzaamheid gesproken wordt van
des Heeren koninkrijke bleeding. Want
wij worden nog beest ~~aan~~ van de werke die

partij, afgevoelen van zeer vroomde pluning
die geschuld worden. Het kom zons van de
grenzen, om bij de te zijn in het geloof, dat wij
naar dat plaats worden om de gins vram's
wilde smadelijk te droogen. Want de geest
zijn nog al gematigd om den beeren te volgen
in zijn knijping en onbereide azen.
De drucking des melk baeng tot der voort
de kerke raad en leden en wij stellen u door
deze in kennis, dat het hare begerde is,
dat twy personen nog eens in ons midden
wil de komen. Son den dienst waer te nemen
als u weder na de herpenisse komt seien
Want er zijn weder ongelofte kinderen, en er bij
het volk geen heil is om iemand anders te gebruyken
tot dat dienstwerk. En ik ben niet gematigd
om dat recht te vernichten. Wij hopen dat
uults zijn zal in vram's ten gide des gemen
Dinsdag. Wij loy in die wederom tijd eenig
kenicht geven. Doet van ons allen vram's
zijn. Gods shijd en profueg is over ons

en daarmee schapen nog niet ten einde.
Hoevel dat hij vernemend is met kleine
koningstrophelen ~~in~~ den Boeken.
En dat is het, dat het volk nog niet
bevestigd. Hoevel er vele zijn, diegen
natuurde liere hebben die ons, en die
het byzonder mij den meest bekeeren,
omdat allen i bleekende vromenader
ten, kan afkeuringen godaer loofden
er onder verbergen en nietig, geestel oeder
willen. Sonder eenig gewicht van schuld
dat hij. Gemisli versolgen en zijn arme
leedens, en goed en bitter zijn tegen de
schuldeloosheidskende beleving. De
onwaarschijnlijkheid met die kerke-
lijke partij veldt menschen, en ik kan dan
den den vnaadlidel van de lemmenaker
wel droegen. Dat de geestel inkend oeder
opnuo narde leggend veldt geestel ongen en
de kerkevaad geestel ongen. Nu
bevestigde vrieden vrieden van de
en tuisdrom. Deze zijn vrieden des kerkevaad
geronden

Abelische 28 April 1892.
Hij blyvende en geachte vriend.
Dat gy en ik by blyvend het gelukkig
des geestes gelukkig mogen onvangen.
Nare het ons hart door zijn vrieden
kracht dat wij samen een vrieden in zijn
kuisen vrieden hebben in zijn vrieden
vrieden. Hoevel wij vrieden vrieden
en onbekend zijn tot dat vrieden
verdik (katholische) vrieden kan ik
het maar niet vrieden door mijn
ongeduld vrieden, als ik mijn eigen rekening
opmaak. Want dat schuld vrieden met een groot
hebt. Dat de vrieden vrieden mij vrieden onder
de beleving vrieden vrieden vrieden vrieden
beleving in onbekend vrieden vrieden vrieden
en van vrieden vrieden vrieden vrieden vrieden
om te vrieden die vrieden den vrieden vrieden
zijn tot vrieden vrieden vrieden vrieden vrieden
en is een vrieden vrieden (kuisen vrieden)
in mijn hart, die vrieden vrieden vrieden vrieden

neemt uit mijn inwendige bezemthing in de
wereldonden en dat mij veel belemmerd in
het stuk der dankbaarheid. Schoot de vele
beproefingen die ons als een keel omringens
dat doet het ongeloof uitroepen in hooren
wanneer altes, en dat wil van god afdrijven
door den aan de ziel over. Welken in een
vichelijke gestalte. Doch de goetscheid
soms dat wil geïnterdes, vordacht
den jeds mijn zwaart hoopdan opheffen
een weinig uit mijn ziele waerkleenen en de
menigvuldige ellendig heden der docter
diens. Dit versta ik maer ten deele dat de
Dinnidogom vngift in zijn verbonstelijke
over de waerkleenen van deijn nog ongepakte
bruid en er een bekoersigt boogpruiken
lyk medelijden mede heeft. Ik leer in den
dat er onderscheid is tussen een tebellyt
geloof als een ingepante gemade en een
chaadner religiegehoof in de selte vromt
Het hooren is denkerie leomhangen onder

des hooren geteide en wullen nog dragen dater
een geij val zijn aan het slachten te wickelbure
op den bij u bepraalden tyd. De groeten leete
raad en de vrienden. Graet de wren. Grote
behuurdeken de groet voor ons beiden.

Mit vele wiken inwendige beproefingen.

Uw vriend en vriendin Jan Grooter

Wetlikerke 3 Oct 1892.

Van G. van den Deraar de Sisse.

Heer waarde vriend

Dat diens rampen om te klaaglicden

mogen zijn. Une geeide tellen zijn ons

geuinden, alst de boekjes. Er is nog

meer aanrage naar, doch ik bestier

geen meer. Dat une komst naar ons beeft

en une geneictheid er toe, nemen wij in dank

aan. De Waken en kerstwand kleben er beamen

over gelandeld en hebben mij verzoekt om

overdelijk u dit in onter danigheid mede

te deelen. Voorrest u schreef van Woudagomant

er g'hor. Dan maak de kinderen Doch
dat is zeer bevreemd, want dan is het stik
donder maar. De meeste menschen waren
een uur en verder om de kerk en zijn meest
bejaarde menschen en naar weg is door
smalle wegspaden en over velden. De helft
van niet kunnen komen en het donderdag
10 o'hor. Beschijft is een bevreemd. Want
dan is het kinons veld marktpleg, daar
vele landbouwers afgedaan met den
metgeij en naar botel en zijn als dan
het grootste gedeelte vanden dag van gins
Goedat die zeer moeijelijk naar de kerk
kunnen komen. Het is de wille van
kerkebaad en volk, dat ik het bijstaand.
dag van kinderen 2 o'hor. volgens onze
gewoente. Wij koppen de H. G. P. Kieruit
geen ergentis vult menen. My beschiedde
om den verrijning stellen wij al te samen
deze verbiedige kende aan u en nu
kerkebaad voor door deze. Doch willen

u geen wett stellen om zaterdag 5 o'hor. tot ons
te komen. Dan is het kerkle maar voor ieder,
om dan dinsdag te verdraken mathepenise.
Wij stellen ernstig ons voor stellen uwe
en des kerkebaads wijke overging voor.
En hoewel dat wij wettrecht geen drang,
midtellen willen gebuigen, zoo is alvater
waarheid (en gins beend) dat wij een vrank
koopje volk zijn, die om alle godsdienstige,
ijerise stormaken beschouwd en
beschot worden abouerende vanden en
mede de loore weering, Goedat al de
partijen str. g'hor's slouten onbeskromd
naar mond legen en over ons ophen spreken
en profi leeten dat wij tot niet zullen worden.
En voemen er vanden weere. Dat de leest
uwe haften tot ontfoming neig, om dat
nog eens in deze de vopen en een vantage
(in onze vermaking) in ons midtend zijn
Dan kunnen alle dingen in goede orde
geschieden, en anders niet vreen wij.

Als de Geest de zaden zelf smert in de
de kerke, dan heeft het nutmerk zeker
zijn vrede loop, dat dan geen minnzaamheid
zal geven. Wij vinden den den Heere als
ongeduld (door zijn lichte) stem met
verrekening en lachig om te vallen. En
in zonnere vreden hart mocht bewerkt
worden naar Gods wille. Dan hooren
wij de kerken in Gods welbehagelike
wille. En in zoo oet gijde samen ook in
Gods wil bemest door zijn zedings
dan willen wij ook bevesten in uwe
wille. Wij vernachten, van u broeder
schrijftlijken besluit. Ontvang in
dezen de harte van ons (in verprijken)
gestant hart. Wij, de kerken, maken
de leden groeten u minzaam. Groot
de wett en kerke. Verder
en vriendin van vader en kind.
Wij kunnen nog beide viden ingaan
door Gods ontfeming.

Wetlikerde 21 Sept, 1892.

Wij blyvende vriend in de gemeenschap.
Men mijn vromen zijn eedelijc. Wij kunnen
nog in de uitgaat. Eene vromen uit de leden
is blyc gij bij ons gemestheit, overleden.
En het oude lidmaat, die in het vrede der
gefaen is, heeft hart bij de dord gemest
door vrede, doch schijnvrede te vreden.
En was veel belang in hem onder de leden.
Want hij was een vreden de en lachtrage
vromen. En hoop volkerlijc vrede, omdat
de Geest der gemeenschap vrede. En naam
des kerke, en leden komerwij door
deze hart u, met een ukerdij gemest
of u in het vrede of eue bij u wegelegen
vader ons weder van willen vreden.
En is grake onder de leden over het
verbondteken des vromen, als
ook bij de kerke. Voorloping melken
wij u dat, opdat het een vrede wij
in uwe overdenkingen. Enkele kinderdes zijn

er ook de doopen. Wij wenschen dat
uwer kerkevaad uw komst tot ons zal
goed keunen. Den 2 Oct zal ik u blifft
niet te huis zijn by uder by in gaarne wille
my dat u des Maandags tot onder
ons zou eegisen. Want de geueken van
onze onderdomen in het byzonder den
beginnen de vernieuwingen. Het is
des Heeren grode en heming, dat ik
nog el heb zondag van dit jaar heb
kunnen voort gaan. Hoewel dat ik
in de week soms met wretheden overla
den. Ik heb nu 203 dondagen gesproken
over boekstoften en waken daarmede
nog voort te gaan, met een wryd org
of de Orisillen, of het hem behagen
mocht, nog eens een eenig mensche en
onder te vernederen. Want, smarte
lyke blindheid en ongeredelykheid
en het siniken in het eegen selts, heft
by de meest belijdes het grootste deel

van haar hart ingenomen. Doedat nog fluit,
nog slaagbeden eenig of eet uderaken.
En ik was dat aankomende boekstoften
eindelike hoorders zoo zal verueten,
omdat ik uder wangehalte by de meesten
kuisest. My proficeerd altyd uder eenig.
en dat by geuek van kunnise gods.
Doek uder het is, ik kan niet anders als
klaagbeden zingen. Wordt er in beser-
lygt, doedat ik diens rampen in haer
dorde uerent, zelf in mijn hart sie en geseel
die besmetting geeft, uerade waken
shant wort het gebofselven. Omacht
ik maken voor den Heere in de vorsepuitse
kunnen slaan van orherotige schuld.
erkenenis. Ik heb een schijfelyk beuicht
tot u gesonden om 35 boekjes door u uit-
gegaan. Omdat ik er geen beuicht van
ontvangen heb, en de belanghebbende
beden my er geuening naar vragen, zoo ben
ik achterdochtig of mijn beuicht niet

bij u gevonden is. Hoe lieflijk deze raaf
in het verband! In allen dezer bijeen
wij in afspraaking. Wij zouden wel best
kunnen worden, als wij onze hofden
neder legden in den schoot der vereenigde
partijen. Doch daar is onder ons geen
sprake van. Groet de uwen kerkeraad.
Wij en de kerkeraad en de leden groeten
u minzaam, wij nog vele begroetingen
die ons omringen. Uw vriend

Jan Lader.

Wetlichs der 19 Oct 1892.

Zeer naar de vriend.

Nu geëide hebben zijn ons gevonden
en daaruit verontvallen ons ~~afhandeling~~
overnemen om ons den 5 Nov. de beza
den. Schiedt bij de leden in kerkeraad
goed ontfaakt heeft gevonden. Die dan
ort in afhandelingheid u zelf vermaad.
Den ontgang den elaten of elders in

Wetlichs der 19 Oct 1892. Tot kerke bijeen wij u en
kerkeraad (zo als den beere) dank schuldig
voor uwe udelendheid. Het kerkeraad
vieren heeft de overniet bij de leden (zo als
onder kerkeraad schapelijkheid). En word
een begerde geopreid, dat u des Daberdags
avonds voorbereiding van kunden, doch
als te veel geerd is van u, (wat ik wees)
vannogte de udelendheid der weie,
en meer, voor wit ik mij (niet Gods kuden)
in de weg stellen om dondag 30 Oct te
bepreiden om zelf voorbereiding te
konden. Gaarne zouden wij voor dondag
ankerkud van u willen ontvangen. En
willen ons onderwerpen aan uwe besting,
blijvende onze vermetel dat omme God
de bekerkeraad voor die richte ter uwe
plaatse. Uw vriend is nog verdelend
van elaten en ik en mijn vrouwen
nog viken ingaan door Gods ontfermen.
Als u uwe met de kuden niet te weeg

voor uw aankomst. Om 12 uur 32 kom
er ook een klein te veridelding. Doet
me wille, doch medel en ons als van.
Aankomst over alles goede en de mee
en kerke raad. Het onbekome vriend

Van Lauder
Het wijgelegen papier en kind heeft
toegang tot de handen der gemeente laste
dragen

Wetlic's kerke 29 Oct 1892.

Uw gewachte vriend

Uw becht is ongenustiden. De

leden nemen genegen met uw goed-
keuring, dat ik 30 Oct voor bereiding
vaderland. Doch ik ben benward
en seg met David. Ik kan hier niet in een
want ik heb het niet aersocht. En of
ik is omme 5 kor. nog een kort woord
Doe willen spreken, dan dat goed
vind. En dat u blos het voornam
Doe bechtien en me de midlag doopen,

en D'arm als een kortwoord van nebetackling.
En des maandags daar zal de kerke raad
naden met u over handelen. Wet is al
overdenking der menschen, doch de afhan-
kelheid heeft mij bericht, dat dat al
w'kruisend onderwerpen is van gods
doverenme wille. Ik ben handseer oekunde
op de kerst en sprakeken oen, doch het
is nog al tragecht. En zal by uw aankomst
een genij te veridelding zyn. En zyn te
veridelding van uw wijgelegen boetes
te korp. De kerke raad en het grote
graelen u. Groot de mee en kerke raad
Uw doore vriend en vriendin Van Lauder.

Wetlic's kerke Nov 1892.

Gewachte medelbedenhyner onder het
erfdeel gods. Dese beden worden
genunden in naam des kerke raads en der
leden. En het zyn wijswaels van haar
inwendige genegenheden en wijswilnen

loft derichtgeven om den afloop des
dineres onder ons, en ook na uw wegkellen.
De hebräërs en Samaritanen buiten
ons hebben bitter geerd door smading
en kledening, en verblen alles uit, om ons
aan een verrecht hoopte vol te ruwt en
verklaert te maken onder de eenvoudigen.
Steldent dat de salom zijn heilich becij
door haare onschuldsoot heeft uitgelede
ren. Het doet ons weening ^{terwag}, omdat
wij den overstroming raden. Doch fine vriend!
Gure god deed ook wij in recht. St heb som
geen der amittens galden vernomen,
dat een dervelgde gods bestraffend
ongevolgen heeft onduant. En hetwel
dat de niet vangekomen schapen daar
door geen den gde bestraekt hebben, zoo
wand gods ontfeming verdanig over haare
(de iker om gesproken heb) dat het
haare en smartelgk becomen gaf met
hanen, dat zij geen geoor gegeven hadde

aan Jems roepden, als zij haare naam
hoorden roemen. Waarook, ik heb mede-
lijden met haare, want nu als het beklung
den sagen zij, dat zij rich gevangen geveer
hadten in des saloms sluitken, door zijn
besprijende amwallen geoor begeven,
en nu ontkaren zij niene ^{lijden} van
hem, door bestraffingen haare in te we-
ren, dat zij het nu veronidig hadten.
En dat doet mi weenen met de weenenden.
Hochlams bijde zinde dat god alre
aan die bestrieden schapen gelakig
was. Want zijn dijne ontfemingen
onbegrijpelijk door onre weltside werk
rethge natuur. En ook dat het in
Jacob geen konde viel en in Israeël
geen ongerechtigheid in het verbond.
Ween, dat kan het ongedorde zelf bekagen
niet verken. Want die soele vruchtstijgt
totmaal buiten mij en in de gemiekers.
Doo u in slig d' mocht verkeeren, zoo

you ditvoor u een rimm onder uw kant
kannen zijn, door des Geestes werking
dat de geestelike kinderen zijn versterkt
door de waarheid onder het schelwilt,
waardoor zij den smeder vast kunnen
antwoordelen. Gude in al hare beproe-
vingen, ja ook onder de schiedene bestryders
hebben de vlag gestreken voor de
gesproken waarheid. Enze God geve
dat uw hart God de eere geve van dat
om u bewant over *Whiskie's* verheffing.
Hogem wij (in onderspreking) een *Wetste*
van u ontvingen. Grest de men en
kerke raad. Enze kerke raaden leden
en wij begroeten u zeer minzaam.
Deu roepst den smaad *Israels* en haer
schuld onder meer worden in de verclaring
Godes, zoo *Diester* als *Deivil*.
Nou keiserschende vriend en vriendin
in beproefing met de schapen.
Jan *Diester*.

Wetste 26 Juni 1893.
Bemide medeovergangeraalen *Christi*.
Dat aalen *Christi* te gaan in zijn sporen
die na de belofte dnygen van volheid.
Dover mede ik kan, dat ik mijn been lang
zal maken beurom in dagelike dood.
ging en overgetelide ablyten lofskening
aalen *Heem* zijn beeld te verlossen.
Als ik soms den sievad daar in mag
aanschouwen, dan zie ik or dat oogenblik
duidelijk mijn arnrede en kleine werking
in dat geringe getind geestelike werk.
En dat gericht doet mij nog altyd blijven
arrest in de kringelshacht in *Wetste*.
En dat doet mij tot nu toe in verandering
blijven, dat orze God mij nog voorhouden
licht dragen in degen wijngaards arbeid.
Dienij te dat ablyde als wijngaards
niet goed hoede, naarde semingheid des
kellig doms des labemakels. En dat
nochtans onder dat gebreke, de goet

(Voor ik geboef) nog jonging droppen
in ikteelt onder de koorzeters en dat ik
soms ook iets anders genield van de maek
van des geestes sprekeijbedde wil knuete
knuiet. D'ijner verstanten. Er houel
dat ik merkelijk verterugt ingae mijn
licham's dellen; zoo kan ik nog de liden
vondag den dienst; (ik verneede voor
den Heere) waarmensien; alhoewel ik in
dat dienstwerk goddang mijn omstand-
heid zie; dat ik mij achte als een der
minste onder de veininge geroefden van
god geroepen en geroepen voor gans.
Geachte broeder! de begerde der kerker
en ordedidder is; om door deze van u om
kerkeraad in bescheidenheid vergunning
de verroeken; om nog eens eensdondage
in ons midlen te zijn. Want er zijn 5 kende-
ren de doopen en druckkerkeraad. Wat is de
beoestigen; en kerkeraad en liden velen
niemand; amnien zij de beoestiging dueren

voebrommen. Bij de beoestiging liden wij van
u over van uwe kerk tot ons. Hoeft onze
beoestiging; dat lang in het kerkeraad zal werken
bij de ouders (zoo als wij vreesen) die te ruet
zijn om den swaard te kunnen wederstaan
in het geboef. Niemand heeft het geroeten
haren in de beoestiging was. Anders zouden
er aldaar wat geroest zijn om u te beoestigen.
Wij allen wenschen te waken op een
gandig en liden. D'ijner voornemen is met
goddleaning des kerkeraad's en voor
manelijc met gods hulpe den 23 juli.
de beoestiging te zijn. Weeden; Dinsdag-
avond heeft bij ons een drie uren lang
omvader geroed met een waeren roegen.
De Heere komde bij in d'nacht over de
gestalten der arteliden en jög haar vrees
van in het kendeijde gods in haar basende
condensiden door gekind en liden en vint
en hantel het vrees niet van den kendeijde
was; zoo heb ik weder van geen brandgeboef.

Dat weder alleen zijn onafhennende hand
is over veel een onbepaald volk die Gods
votale en zwaare leer vermaaden. *Sp* min
achten. Doch *Wij* heeft in ons land
nog een klein doch verachtsoverbleefte
volgens *Ps* 32:10. Laet de gedelle. Dat
gehoorig gedeelte genisten voms *Wij* en
erkenen de bijken van des *Wij* een
omringende goedertierenheden onder
de votale. Onsvland is nog verschoont
van de Cholera, doch zij is waardende. Gods
eidel is aan het vorsting *Israël*. *Wij* is
10 *Israël* om unser God konstmolen
alhoewel ook aan *Wederland*. Hoe is het in
wie streken met die *Wij*? De *Wij* is het
wil God weeten in het *Wij* land door ont-
snellingen, doch heeft *Wij* in *Wij* duren
voortkonde menschen worden door haar
opgevoert om gemotlicht te leven. *Wij*
onbaarde ongewoel *Wij* in *Wij* Gods
staande *Wij* onder alle slanden.

Wij staaden het volk begraeten in mijn
naam. *Wij* en mijn vrouwe geeten in in
gemeenschap en uit *Wij* bijblijvende
bepredelingen van den bijblijven smaad
den tegenprekers. Doch onze God
geeft ons biddzaamheid der heyl, *Wij* en
dat *Wij* in die stryding *Wij* in *Wij*
vervuld *Ps* 15:18 *Wij* 20. *Wij* en *Wij*
vriend Jan *Wij*.

Wij liden 19 *Ps* 1, 893.

Wij ons *Wij* *Wij* *Wij* in
gemeenschap. *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
aandring van *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
Wij *Wij* *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
bediening des doops. *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
anders die *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
van *Wij* *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
Wij *Wij* *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
dat *Wij* *Wij* *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*
Wij *Wij* *Wij* *Wij* *Wij* *Wij*

omdat onze bestrijders er stoff uit nemen
dat vastering van gods naam, eer en dienst.
Wij weten niet hoe het geteld is met uw
lichaamskrachten tegenwoordig.
En of die toe laat in gods leidende sturing
heid, dat u in het hart de vernieuwing
kannet bereiken En als dat mocht zijn,
zijn wij dan niet de stout om u in alle
bestreiden heid te troosten dat u de
zondag voor u komt naar de herenise
ons stadt willen bereiken tot ons
overacht toerhijfel. Wij brengen dat bij
onzen god en leggen het op uo harte.
O lieve vriend, dat de geest baarmeeder
en haarmen in u mocht zijn naar de
villie, en dat wij in onse nood en den god
afnamelijheid mochten leeren bezaat.
Men en dat die dingen wille mochten
leeren in uo hart. Doch als uo krachten
ontbreken om ons te kunnen bereiken
schrijf dat dan onderin peld.

Waarom dat wij dan niet zonder uo
waar wij ons dan vonden mochten wenden
om in gods oog onze behoeften veruuld te
hebben. Want er zijn vele verzorgers,
alle van waar self zeggen, dat zij uo straal
zijn. Doch in al onze ellen de kunnen wij
dat nog niet gelooven. Want in hare
om ellen verbonnen zij, dat zij tot dat
reilig werk niet geraapt zijn. Want zij
bevisons veracht korige velt niet, dat is
u bekend, waar de waardij ligt in gods
instellingen en in de beslyte dat den woerde
gods niet gebonden is en de gindet geende
over alles wat heerlyk is. O waeter! dat de
eere gods bij mij het meest mocht wegen
in ons gemis. En bij die onderons zelf-
verlookenaars zijn in het ~~land~~ van
vramel in diene veldslagen tot dooting
van alle eigen deest mocht in den arbeid van
Bersakkeren. (De landseminis ~~inductie~~)
Dat naarlynde was bij Paulus profetie

en verclindend als de geest het hem sprak
ten getale voort waarschijnlijk; 'Wom over en
heeft ons. En ook als Romeinus begraafte
keez op Petrus en Petrus desgelijks.

Wij verwachten dan van u eenig antwoord
om dat dan bekend te maken van de leden
in welke en van dan ook. Overleerden leden
getreden u, als ook ik en mijn vrouw. Groot
de wens is te kan nog elken dat het toegaan.
Uw vriend en vrienden in vele beproefingen
met de Genabde. Jan Vaaler.

Wetterskerke 23 Oct. 1894.

Spreekte medekunijerachtel genabde!
Opzamenroek des volks, die iets hebben van
den geest des onderscheids. En ook mijne
gelegenheden kennd ik u bij idere, in de hope
dat uw beproefde kennden en door mogen
omgord over den in het kindersyde.
Janse heeft dan bij ons gesproken ten
aankomte van 5 doorden hoorders.

ten 1. ^e goddeloos ten onder goddeloos.

Onder die zijn er vele geweest daar de waar-
heid gelukkig is gegeven heeft in haar con-
ten 2. ^e groot gelukkig die den tijd geestver-
looren, waarom der afgescheiden in die be-
ten, dat zij niet verstaan hebben. ten 3. ^e

Wolfske en Geringelische geveinden
ruddende op randgronden, die evenwel
hem door te zeggen: 's de niet de boom
des timmermans, en zij verkar den bare
kanten. ten 4. ^e halpelacligen, onder die
waren er vele, die iets van haar ge-
ragen door het schrijfwerk licht
en die dan welnden en waken veronder-
oek. ten 5. ^e 't de geveelden onhuarden iets
(voor ik kwet) van de geur der procrey-
met tegenwoordig en erkendten van
den Heere en onder elandeg dat Janse
iets had van des heeles saling. 't heft
niet te hoog van hem geschoren, 't kwet
is Gods weg wonderbaar en wat zijn d'ijne

ganger oerlendrechtig in dien, verre
boren het bereik van des menschen ver-
stand. Het gebeden over Hoofst. 19: 10 endes
zelfs overulling onder ons. Sinds Janes
bediening was ik verbedlijken depresteren
met mij; dat wij van hem de poffde waarheid
hebben gekoort, daar ik het nog toe
overvarechtig wordt om oet die van het
oet medele deelen. En dat ik in hem een
meelgeret heb gevonden in de overvanding
om des Woords wille. En o welken wonder
en dat in een dorpjagersnost en die eerhids
vruchtbaart was onder bediening, en
mi keerde het om; onder zijn bediening.
Het heb hem toegewenscht dat de Geest
hem bevalt om toch niet te klommen
op den berg van ijdele eer, hem aan te spreken
dat hij die o set in gevaar voor is, en altijd
naar zijn eigen onbekwaamheid te zijn
en weening van de geest der gansen, dat van
voor hem nuttig kunnen zijn. *W. A. B.*

de A zijn dienstwerk onder dat vos zeer mis-
kende oet, zoo bij u als bij ons, een niem onder
uur hart is als een medelidige in den dienst
in het klommen der jaren. En van God doet
niet als de zijn Woord overvullen in de stemming
voor de zijn teek. Beden geten te van des 29
laatste versou de zijn. Hoe hebbe belofte
aan ons gedaan om in des ons nog eens
te bezoeken, daar heuinen en wij van
dat het volkwenscht dat u komt. Over 14
dagen heb ik u ware zijn in mijn reeder-
leen getrengen, zoest dat ik niet waardere
kon gaan, als met een stopje. Beden schijnd
het een weening te maken. Hoe swaar is
het als de Jordaan van Lyden rich verlegt,
om dan Gode onderwerpen te zijn, als ons
voor et de nuttigheid niet van gerien word.
Groet de uwen
Huis ontrouwe vriend en vriendin

Van Vaader.

Wetliker ke 25 thee 1896.

Om H. Reinhouf derde in Amerika.
Aude bekende vriend bij ons.

Goed gun u dat gij strijd den godden
Strijd des geloofs. Wij smekten dat deel
der wereld, daar het aacht is als het
bij ons dag is. En Gods oog is zoo niet over
den land als het konne. Quat is de thee
toch onbegrijpelijk groot, dat bij de onde
wereld dringt door zijn goddelijke straal
die als een vonde bot van aarde en rein
in de lucht hangt onder sterrenpilaar.
Als de schijnlijke zijn regerende
hand locket, dan wordt het gansche wereld
geboren in zijn niet uitloinken. Doch
Wij draagt die zuivere last. Want de
uipen konnen zijn nog niet alle dogge
bracht om de laatste udegeborne
daar zijnde, zoo zal de onde wereld een
uine worden door de straking der
kulle en door het geloes der signet mens.

Quat zal dan de wereld spreking in die
vallen, gelijk een oud verleden huis dat
voor den storm kan beslaan van den de-
mocheligen, sommin als Sodom en Gomorra
voor Gods onverschand konde beslaan.
De inwoners der onde wereld hebben de
reene gods verlorenheid, wijgen onderd
ankeken, die zijn geluigen zijn voor de een
van gods den geden en die waken met dat
oode de grinselen des lands. Want deduisere
plaatsen des lands zijn woningen van
geensel. En in de open bare plaatsen worden
de sonden van sabbatschending vrijaf
gepubliceerd en straf fel besloeten.
Als oode de ontreuning van gods eenige
waken. En het vaders en bestraffen
van den scham in grove dubbelhartigheid
Doch laten wij door vos de klagen het
maken en waken niet vergelen, te gonne
de verblende tijdgeest, die aan alle kanten
de menschen los en ijdel zoekt te maken

ontkent den weg des Heeren en haar
eenwige belangen. Ge zijn tegenwoordig
wel Schijnwassen, die Paulus tegen
spreken in zijn leere, doch Paulus
spreekt hem aan onder den titel van
een kind des dwivels de zijn. Doch alsde
don het geloof beschijnt, dan wordt het
verruard digdom met Jeremia iherem
van gods trouwe, die elke morgen min
is. Onder zijn drukkende rede kan dat
geloof zelfs in gods loornige bekeering
nog blijven zijn van den gure hofe
thage en weder de beloften die
vullen zijn dan kennd en aride. Jer 34: 10.
David vormde er in: doo ik op beginnend
niet had gekocht, zoo was ik al lang in
mijn druck vergram. Gods woord
kenndel die gebald, alsde geest ken
dat geloof gely anders was by' oot
maar want, zoo's by' dat oot uildukt.
Als by' zijn kangelicht verbergde

zoo was by' verduikt. Het geloof is een
von dochtlike geurochte des geestes, die
niemand kan vallen nog doorgronden
in zijn oorsprong, doch wel eenigzins
in zijn werelden en inwerkingen. Want
die worden niet geleerd buiten om den
mensch, maar wel in geestlike gemeen-
schap met in en door de mensch. God
is wonderbaar in allen die geloofing zoo
zoo kan zeken als oot voor anderen.
Als by' geloof beginnen te oefnen, dan
worden zij met den profeet mannen
des heidens en des kraakels in den gande
lande. Want die amehale obanais
verstaat niemand, alsde onder de
beloften liggen, dat zij allen van god
vullen geleerd vor den. ¹ oepdangis 3: 9.
Als 3 vriendeng daar is naar vragde
zijn weg in leeren. Bekkers en ¹ oepdangis
zijn 30 jaat oud, anders zijn de onden veel
weg. Thoe van onte oederlingen zijn weg

gehoren in dit jaar, waarvan er een
met een vrede koop op de Betsche is
vergegaan, 12 jaar was hij oud. Hij was
een man met veel samengescheide Bicht
voort een ander. Doch had weinig brood
er in voort rick reken, doch 14 dagen voort
zijn dood tot de Boere het voort hem op.
En nam al de ongelovige Jheru als
welds weg. Iken vried, ik zal geen vrot
meert hebben in Amerika. Hoyn veistagen
en kraechten zijn voort bij om die vriedden.
Het zou groot zijn als sijn dagen in
ons eiland in den dienst mag gebruiken.
Doch, macht het zijn voort God in shuid
tegen openbare tegenstanders. David
veide: ik heb vele bestrijders, o vrieder-
koopse. Doch de innerlijke tegenstanders
zijn de gewaarlijkste Jutassen en Joab. Want
die velen veel van Jems handelingen, omdat
die in sijn kniegeen in verkeer hebben. Ik
de geheimen van Davids knie wisten Joab,

Abraham en Schidloph. En in die weg zal
het een vriede sijn om er tegen te denken
En macht te worden, om met vriede te
worden. Dat is een groot vriede, als de
menschen vriede worden van het vried
der waarheid, wrot is dat waarheid is in
Davids Jem. Bij de spreke zal dat
vriede geacht worden als het dag van
granaatkoopden. Doch de ongelovigen
die verwerpen het koningreem en ver-
tragen of ladden dat, omdat zij er geen
vried of smaak in vinden. Van dat laatste
soort zijn er veel in ons (voorheen een vried)
vriedland, die door haar gevang zeggen:
Hijkt van ons voort aan de koning's huere
kneegen hebben wij geen besten stellen
den vrieden dag vried. Ik blijf u dan te
schuldig voort uwe ladden uit dat
veemde land. En sijnem het op als een
koning's van gemeenschap. En roek hants
van vriedrijden aan de vriede bij den;

DaarAllen kan dan voor den Geest
een verbruikende troest vermencken
dat ten geringe heeft in liefde elkananders
lasten dragen en die beledigen. Ja zelfs
al is het dat vele menichheden haer
richtbaar omringem, die van anderen
gezien worden dan die loek nog niet
wiltellen op de straten van Westalen.
Die glans en sieraad wordt veening
gezien onder de doekelen stons.
De natuur van velen is het menicheten
om tiefdelkonstheid gelijkaels bij deeg.
En het menicheten des geloofs is om uit
Liefde de fouten der broeders en anders
te beledigen door den mandel der liefde.
Christus zegt dat Daarbij komt dat
het nu niet had achterblijven
van wege dat de waarheid, de salons
liden onbedekt. En des waarheids
licht opent de ogen des verstandes
door den Geest der overtuiging. En dat

kan de duisternis niet verdragen. Waar
zij begint dadelijk de verborgheden
der waarheid te vermenaden en er raad
over te denken en te spreken tot verworping
der conculie. Dat al maakt een groot
deel van den strijd uit voor diegenen welke
god zoeken te volgen in zijn weg.
Groot al de wien en die vromen uit
St. Amaland en zeg haer, dat het als
een wonder moet beschouwd worden
van de geloovigen, dat god vermenigeert
in Amerika als in ons land en dat
zijn oren open zijn voor haer gebed,
als dat getrouwd is op 28 130:1 en 2.
Het en mijn vromen begroeten u minzaam
Nou ontfomden vriend.

Jan Vader.

Walterskerke, Juni 1896.

Van Jon. de Waal en kindsvromen te Brugine
geachte oude vriend en vriendin.

De arnudsbedaden men reigen riekover
mij anukleden. Of heb ook al Klein kinde en
died in en by de 20 jaar sijn en dat heeft
gehuigens dat wij gemaderd sijn van
het zydelijk leusendinaal. Want in
Gods weg maken de ouden plaats voor de jonge.
De gijshied is een siebige kroon, als de
deere Gods over haar de Obanier is.
doord's u ook zegt, dat een wekerenode
viele de grootste schaf is. Want die is
een beelddrager van des Vader's verkie-
rende liefde en van Jesus heilighheid
en van des geestes gemeenschaps. Dat is
een driezijdig smet, dat sijn vastig-
heid heeft in het overanderlyc kroon
en wonderbond. Het welke al de beloften
vloeien voor de kerk, die niet kunnen
verbroken worden. Want God stelt
dich ten pante. Jes 54: 9. en dat is de
grond van hare hope in hare bekommening
en wel dat ook blygen in haar verstore weg

tot den gijnen onderdom toe. Doch in haar
reken sijn en blygen zij omme en beemelle
vonderen, die zelfs geen adem locht kunnen
halen zonder schuld. Dat geericht vernuft
geestelike armode en barmghelich
klygen. Rom 7: 24. Begruadigade mome
sijn wonderlyke oververpen beelande
vint 2 deelen oud en niems. De natuur
vat dat niet, en daarom kan die niet als
er tegen hielden in haar harte. Want
zij bescomen de gelovigen door een
welthede, werkeheige geesten daarom
verachten zij haar in hare rickbaer
vuntheden en menschedyge gebreken.
Der is in die slukken een goede onkunde
ouder de belijders in dese tyd van
arnudscheuring in de dochten sions.
Doch de Heere is zoo genadig, die in
kroonies sijn sorgvieren leech, door aan
haar de sijn belofte de veruulden dat zij
alle, de goede en de kleine van hem zullen

geleerd worden. En de nog vereygen
van Gods gunstbewijzen, tot verrijping
van haer geloof, die deelen ook in den
regeer van de konne beloften. Dat is tot
bevestiging voor die enge bevelen
zijn in hare ingevanden ontrent de roep
des geloofs. De geest zal de oogen der
genen die geen gemeenschap hebben met
de onwettbare werken der duisternis
nog in de leere als in de wandel. En daarom
verachtte blinde wereld denkten en
hebben vermaakt om te lachen dat zij
niet verstaan. Gods kindertjes zijn alle
vergelijkelijk, die oecende placcimen
hebben, en die daarom worden veroord
van alle vopelen des wonds. En worden
verdacht gehouden van alle die voort
van godsdienstige gerintheeden, die
nare tale niet verstaan en daarom konden
zij hetal voor dwaasheid. Jems kade
behaet wistkend uit onghoornade

klein veer dienend schaden wils
Beijids waren zij ook gehoornade bodden,
die de schapen verrotoden in haer naam
en behaen en eenigedhaet. En dat geent
zijn velen de hantvoden der rechtwaer-
digen. Doch Gods beloften is en blijft
dat hij haet zal vreden uit alle deere.
De belofte draagt in rick het mercken
van een gunsteling des Heeren te zijn.
Dalen alle behommerde tierog vellen
tot versterking van haer waer geloof.
De schering de Brunnide is Schering.
Owat zijn de menschen ommaet en los
door de eigenlijcke. Dat monder wil
doet drifend zijn sin hebben, en roe
dat hagemacht, dan door eigen bevel-
maekt rick onthekken van onder het
jick Christi. Dat belamtricht in Gods
huidskrae te doen. Dat bij ons is het
keimelijck nietwaer's het behoort te zijn.
Want er groeit legensland legen mijn

Strenge leer. Bij roegen met haartent
spreek tot ons zachtelingen. En dat
is mij: tot ael onmogelike. Het macht
de eer van gods delgden te verdeligen
onder een krom en verdraait geslacht.
Och, dat oude kanna begint bij velen
smakeloos te worden. De menschen
roeten meer naar wijsheid, daar haar
verstand door geestel wordt, als wat
naar de beproefde, bevindelijke
waarsheid, die naar de godtrachtheid
leidt. Het zijn tekenen van de eerste
diepde verlaten te hebben, of anders
een totale verneemding van de tale
kanna's. Dominie van dijke ruakt
te roegen: hoe meer voortgangens
er in gods erfdeel komen, hoe meer
ruaken. Da maar op de vacht,
oude vrien den, want het is de stam
te doen, om de magt van de khalid en
armode des geestes te verdrijven

of leon trouwen. Overheen lichte daad
is dat want dat gaat bij trapjes te gelijc.
Wat zijn wij al veel knijc vinds beelber
en van dijke. Ja dat sien en geven de
oude best. Was het, dat de geest geen
jongeren vernede, ic sou weeten dat gods
in de lingen geheel vonden versterken.
Doo ook van nege de weinige achting
dier vort is onder de belijders. Salen
de jongen bidden, dat god haar benaak
bij die oude beproefde weg, maar
kmael en gran tenen hoo inde best,
en inde harten der menschen. Doch
als daar gekrom is, dan moeten zij
ruigen. Dan is de kerke in een
ghenode getalke. waan als daar ingit
dat achteboosheid, dan wordt kmael een
spuiter tegen de straks, het vand der beelke.
Die tijd schijnt nu als dan zichtbaar vanden
welke oogen hebben om te sien. Dat maekt
een benamde tijt vort de weinige in den

Land. Dat hebben zij aevig getrouwe vrienden in de beghinnetis, om met haar kunne lasten te helpen dragen. Zoo het niet was, dat Gods de nooden soms nietbaar voor haar gram, zoo zouden zij in haar kwijning bevingen. Ps 119: 92. Jezus over alle in den hemel op grond van zijn (ougebelating) is van sulke een onminvige staakt voor begin volk bij zijn vader, maar doordat zij alzo bleekt zijn voor zijn heilig stamgeniet. doordat hij door schuldinheloping van het bloed des lamms, in Jezus geen schuld en in straf geen overtrekking niet. ~~Waar~~ dat hij in haar schen in haar geloofsgewicht gewest meekantse zijn. Deening vanden! Wie kan die diepte verstaan? Iem geen mensch of engel, doch de onrechten worden verward diad dat te geloven, door op die gerechtigheid te vertrouwen. Dat vertrouwen is een koninklijk geschenk

dat de vrienden beuween. Geduldemen en Robinsonen. Jamme Buisstendensmid en buisvrouwen. De spreking allen sebbat voor het volk in moekheid. Ik ben en bij onwaardig en ontrouw aan God en zijn Woord en om het geselschieder rechtvaardigen. Uw vriend Jan Vader.

Wetlikerke 14 Juni 1898.

Heerliche vrienden.

De Geest zegt, die Ugin woord spreekt die spreekt dat karakterachtig. Alzo gelbt ook ons schijnen. Want Gods ogen zien schen op ons doen en laten, en in spreken en in schijnen. En omdat ik beuwest ben dat ons beste doen maar stutkerk is, zoo riedt er wel eens tegen op om te spreken en om te schijnen. Jezus was vander vanden en in het spreken en in het schijnen voor Gods volk. Maar als het geloof er is, so niet dat geloof dat

valks borgstelling is voor gebreke lange
scholieren die dan vertieft worden
op Hem, en geeft vrijmoedigheid in
het volkrecht nemen tot zijne genade
overgeven. Doch het ongeloof niet daar
nichts van, maar wil danken op zijn
verdorvenheden, en niet over Jezus vol-
doening heen. En daarom kan het on-
geloof gemint op Hem verkommen
tot genadestelling van het geestelike
hand. Ongeloof verstaat niet wat het is
de genade die in Jezus is, te stellen tegen
over zijn hoog klimmende schuld. En
dan in zijn genade stille rusten. Wie in
ide omstandigheid en vijandschap
der ongeloovigen en afkeuringheid tegen
de ongeloofde van genade, welk's macht
dat een gedwinge stand niet in het hart
der geloovigen en die bij zijn zal tot het
einde. Genade is het die er geloof kennis
aan heeft. Want dat doet beginnen in hare

armade en in de beoefte van hare zekere
gebruik. De Tronien is afgeleid uit de beoefte
straken uit het dat van tranen. En zijn
niet is bij Emanuel ende heilige engelen.
Daar wij het hem niet misginnen. Wij
is komen den in en waken op den
en weenen is er niet in den kerk. Jezus
is bijde met zijn ewigs en zal komen om al
dezen oeren, die nog in weesdek ginnen, die
Hem door het geloof op de belofte verwachten.
En naar die mate zij opening hebben met die
dingen die boven zijn naar die mate beoefnen
zij de dingen die beneden zijn in hare nietigheid
en sterven er aan. Dat geestelike sterven
dat beoefent uit bij Gods volk. Want het
zijn kostelijke paarden en juncellen voor
den kenel bereid gemaakt en door de raking
des Geestes beoefend. Dat is de Tronien's deel
nu beven. Hoe beoefening voor die kenel
is niet versmiden. Bij dank dat het is go
de 2 laatste verrennen van pas water om

uwe beschikking aan te nemen. Door u
als ons kan merken dat de Heere er
genoege mede neemt. Nu omwille dat
kan zijn, door de uitspraak des Herolds,
wie dat in David door de vorsten van
Abigail. Het is dat ook kunnen bewijzen
uit mijne ervaring. Doch genoege hiervan.
Ik denk over P. P. Simon. Hoe is het met
dien broeder? Hoe vraag was hoe het
met mijn lichaam was. De Heere heeft
er een verandering in gegeven, zodat ik begin
te verkeeren in mijn vorige positie. Wordt
dat ik overwaakt ben. Het is mijn dat ik
nog moet blijven in dit voorstel. Praakt
en triching heeft mij niet berouwen in
mijn krankheid. Ik denk dat ik nog voor
hal gaan, als de Heere mij ical onderkenen
doore heest, barstelslenning en
sprake heestheid over mijn sprakever-
moemens waren? Kunten die mij bevestigden.
Doch de hand des Heeren was over mij!

Ik gold en gaf verandering tot nu toe.
Doh, want is mijn dankbaarheid. Het is ind
kraagheid en ongerechtigheid in mijn hande,
David is idel: Oh in hande heest mij verlaten.
Als dat geveel van dat kwaad mij bevaart
over verheffing, dan heest knuttes zijn roete
wrecket tot vernedering. Het is in een oud
schijnt dat Daniels zijde in Dhill. 4. 13. dat
hij alle dingen vermenag door Christus die hem
kracht gaf. En dat den kunnelijks
(wast van word hier ontbrekt weel ik niet) van
Jesus is, dat zijn knuttes hem gekonno rouden
blijen, en hem in geen geveel verlaten.
Het is immers genoege, dat oh in roete den
ovrigen tijd van haar leering hebben
door gebracket in ijdel en wangen van de
tot gods onere en tot genoege des dminits.
Want de gelovigen zijn haar eigen eigen
niet meer, maar eens anderen g. l. Jesus
haar onmiddegom. Dat geloofspogersicht
beest afplante lijheid in haar doen en

laten. En het de ziel van tot wederzijdse
tot hem, zij maken niet veel verbon in
de wereld en in het gericht der ongeloovigen.
Doch zij zijn bekeerd multiminendige siward
dion, volgens Ps 45. En door de weder-
geboorte wort Jesus in haar hand door
het geloof. En daarom duidt Jesus in de
Eenid geen tiefde in 2 mannen. Het wult
wel merken, dat de mensdelijders in
un omgving de gedankelberichten
van Goddelijghheid, doch de traacht er
van verlossenen. Want zijn er veel
handdelijghende sondaars, die wel
schijnen rich van Jesus te geven door een
Historisch geloof, doch die haar hande
geven van de werelden naar genot walds
is zeer dubbele handig. Want haer dat
voor wult één na als angst en beklind-
heid in haar spreken degenen. Want
niet, heilige sondaars, dat zij nog kwien
Jesus om leeft en dat sonder smadgheit.

Salomo zegt, dat er zijndie richken am
maken en die veel goed hebben. De laatste
zijn verre de gelukkigste. Want die hebben
de bekeerde van het tegenwoordige en toekomstige
leven. Want zij hebben ists van de genade van
vergeving van de misdrijven Gods met haar
de rijtman zijn haer vastest genade
van de dingen van dit afwisselend teon
daar geen wesen in is. De wulken zijn of eenig
van de weg der heiligmaking, die in shuid
is met haar onheilijge nature, die wel
is van verberkingen en medelijens
en hare overspreedelingen met hare wulden,
die laten zij vernachten husschen hare
botten. En daermit worden zij haar afkeer
van het nuwe woona van deijn woord,
als orde de berijghingen. Want zij begin
van de wetgeboren, haer eerste nham, en
kopen door haar derde wesen de oude man
de behagen, en worden also die valse kope
Doe daer tot. De wet doet niets dan

gebiedenis, doch geeft geen kracht om
het geestelijke doen en laten van een
menschen gebonden te zijn in eigen geringe
Daarom is het noodig om het te laten.
Die overtuigd worden van haar gewort,
leest dat voort mee knijgen voort.

Wie weet wat de Geest doen zal. Meest
van ons gegruet voort wie God een rondzee
en een schied is, die heeft niet te weeten.
Want zijn vleesch is in den hemel met
de belofte, begin bij het op u zijn.
Hij oude vriend van Vader en kinders
dezen als verachte bij de mensche.
van Vader.

Wellichte 29 Juni 1918.

Waarde vriend met vrouw en kinderen.
De schrijft zegt dat een broeder geboren
wordt in benamurdheid en die verachte
wordt veracht de onferming worden
oudsten broeder in mijn naam door zijn

bedroefing voor zijn wiberkoren
erfenis van het knijgen. En aan de
andere lagere zijde zijn er ook die in den
woord last dragen voor de verdrukking.
getijde in athen dat deed voor David.
Ik meen ik de vinder van dat in me

persoon, zo ik mij niet bedrieg. Nu
bevroefing heeft veel gelukheid met
de omgines voor die wijde het verstaan.
Het haalden mij ook gedehort in mijn
beleving de Benhuiten. Maar dat
bij eerst de mandelen haalden ogerocht
om een sluk te bekenen, dat ge mij onbegrip
gaven. Dat gebeurde des Vredendags
en Donderdags viel er een bevoor op
mijn hart, dat mij deed vermoeden,
dat ik gisteren door het vleesch raadte
was gelschort. Dat bracht komme
in mijn hart, hoe het dan gaansou met
de beleving. En toen kwam mij voort:
Gods Woord is niet gebonden en Vrijdags

kanamen man zijn huis presentieeren
aan mij; daar ik donsdags in heb gespro-
ken. Het volk was bedroefd en ver-
stagen over de schorsing en erkende
dat God ons dat huis had gegeven tot
bediening. Toen hebben wij samen
gebedend. Gods dankge was daarin
voordanig dat wij na vele encoringen
door des Heeren verzogdragende hand
een steenen kerkgelbouw in eigendom
gekregen hebben doch belast. Doch
nu is het geheel van die last ontheven.
Daar staat geen eint schuld meer
op het gebouw. Tot hiertoe heeft ons
de Heere geholpen tegenover onze
tegenpartijen die vele zijn. Het
kan voor dat God de armen en
vrijen hare vrees; dat hare hand
geen ding kan wijgen. Ja als
het dat wij sprake konden van
shinken te verbergen heimelijk.

En nu ben ik oud en grijs geworden,
doch de Heere laat mij nog middel ontheven.
Veel te beproefingen. Ik sta nog middel
in mijn ziel van welke broeders. Dat ben
ik te veel verwerkt in mijn leden.
Ik ben 4 a 5 weken ernstig ongeseligmak-
t. Het schen of ik weg moet. Ik had een
groot bevoorat op mijn borsten moest
dag en nacht slecht hoesten. Ik was
3 a 4 dagen sprakelees op mijn spraak-
vermogen. Dit bin en ander is nu heel
veel heerde blende. Soodan ik 2 dondags
achten elander des voor de midlids
heboosgegaan als een wonder Gods
dat gerin wordt van de opevalten. Dat
vele zijn er, dieer spijt van hebben,
dat ik nog leef. Doch dat schand
mij niet. Ik gevoel echter mijn groot
gebrek van dankbaarheids in Gods
handeling met mij. Daar ik in geen 6
weken den dienst had kunnen waarmaken.

in de kerke, en dan zoo spoolig versterkt
geworden. Och, wien wat ben ik doch,
U moet op niet veel kerken vrienden
rekenen, zomin als ik dat doe. Gods
Woord zegt, dat wij geen gemetschen
zouden houden met de werken der
ongerechtigheid, maar die beschaffen.
Om die reden ken ik u wel verdrinck
king gold, in de kope synde, dat het
echt boudering en beproeving van uw
geloof mag zijn. Uw duidelijheid
die u hebt van de breuken van diens
murus en torens, zijn ook de mijne.
Ps 14: 7 behoort ook ons, och, te zijn.
Bondom zit de kerge in schulden in
wolken van donkerheid. En de gericht
die dat zien, zijn in verachting en
den schaarben. En wor oer niet gehoord
en dat doen de verstandigen swijgen,
omwege de boosheid der tyden.
En dat u sulks door bebinding kent,

is mij tot genoegen. En dat u den dooden
werckliken vorm zoo niet in haer opdingen
soren de geestelijker oefeningen, sou dat geen
stijf en stijfchap zijn. Beuwingen zijn
soortdienars en dienen God niet uit liefde
en gehooraanheid des geloofs, en zoeken
meer de wol als de schapen. Nu gericht van
de voor gangers is niet ongegrond, dunkt
mij. Ik begrijp een weinig van de aanvallen
van uw ongelovige twijfeling en heisting
tegen Gods beuectingen, dat de weg zoo eng
madekt. Ja vriend als een rebletant moet
bij behouden worden. Dat oude deel nog,
toelang na deren in dien strijd. Dat is een
strijt van Kanaans tale, die alleen eigen is
aan de arme roekers, die haar gemis sien
en haar aandeel in de breuke. Leeddoer
vingt in waerheid; Benamstrant die neemt
de overhande. En de rust daarin, daar
bestaat des vijands grooten oogst en die bij
druwenden verstaat. O wat val het een

eenig wonder zijn, en dat bewaakte
zijn door Jezus voorbede en verdiensten.
Joh. 17: 9, 19, 20 is de on~~ver~~berbare grond
des geloofs. Hope voort al de armen van Geest.
Denulke beginnen in haar smee kingen
uit de laagte, en verhooren zich voor Gots
Hoogheid als een arme bedelaar, die van
giften leeft. Doch die uit de vromen leven
die verbeelden zich dat zij den schat in
haar bezit hebben, dat rustop een him-
lousch geloof. Doch het zijn spranten
van haar eigen saar. En het bid is te hoog
en het deessel te smal, waaronder dat zij
zich niet kunnen dekken. Ik blijf u want
schuldig voor u niet zwaarchte brief.
Het genoege las ik hem, omdat hij kwam
van u, onsen ouden vriend, daar ik dikwijls
over had gedacht in onse beproefing.
Une jaren klimmen ook al op. De staf
des geloofs is al ook spoldig neder geret
moeten worden. Wij bevelen u Gode en

Jijne genade. Als ook de goedkenning van
hem in uwe ervaring. Hij zal en kan onder-
stemmen die voor hem lijden. Jezus geeft. Ik
heb voor u gebeden dat u geloof niet onhoude
O Dien vierbare wordt niet genoeg erkend
in zijne bijde en trouwe voor zijn volk.
Groot uw weinge familie en vrienden.
Weest van ons beiden geproet uw vriend en
vriendin Jan Vader. Als u lust hebt
schrijf dan met vrijmoedigheid.

Melischerke 7 Oct. 1898.

Van A. Duyk de Grand Rapids.
Ten deele bij mij bekende vriend.

Wij leeren Tim 3: 16. Dat de verborgenheid
des Goetraligheid buiten allen twijfel is.
Want niemand die in het vleesch leeft,
heeft er eenige bewaking van en daarom
ook geen lust in die waarheid. Want
wie is er die dat stuk geloof verstaat.
Iamelijk dat God gepopenbaard is in het

pleesch en. Paulus zegt, Dat het god
behaagt heeft zijn naam in hem te open-
baren. Die de wijsheid gods en verbod-
genheid nemeft volgans 1 Cor 2: 1, omdat
die bedekmans. Want geen oog heeft het
gezien en geen oor gehoord en het is niet
in het hart des menschen opge komen.
Daarom sijn wij dat het historisch en
welkisch geloof veer te kort sijn
om van die waarheid en geloovig ge-
bunk te maken, zonder de vertickling
des geestes. Jems seide daarom, is het
gegeven om de verborgenheden te ver-
staan, maar dien is het niet gegeven.
Hoe zal ik dan bekwaam sijn om te
kennelwoorden? dat wilts veer u het
sticking van kunnen dienen. Want
och, wie bin ik en mijns vaders kind.
Die niet meer bin dan en eenvoudige
katholiekkenner, die geen opleiding
oef heeft genomen. Velen, waers in mijn

Jung als het verken van en wonderd.
Wat is toch de reden, dat u verhoeg van mij
opgeeft? Wat sijn u boek in mij die niet
anders van natuur bin dan en aardel-
vat, waarin de gaven gedragen worden.
De Heere sluit daarom alle roem uit door
het geloof. En door dat geloof heeft de gelovige
Johannis verstaan, die beled dat hij
minder moest worden en dat Jems
moest wassen. Tot die oefening is
veel verkerloesening toe noodig.
Want, dat niet worden in wie self
door de ontdekking des geestes is sulken
kodelijk jinnel in gods ogen. En
Paulus seken dat ook te verstaan
in vingebof de bydenis veru fin Pauli: 13
Hiet uns bij hem en jagen naar de
rijgader begringe Gods. En dat door en
Christend, gelukkig geloofselven door
de hope des geloofs. Dat arm van beest
maakt die gestalle, dat de menschen en

Bekekenam veruuega wordt, daar de
Heere mede kon handelen. En alsoo
is de veruuel van den gelouige in den
kenel, waamt zij den saligmaker Jesus
veruueken. Want het gansche sekepeel
wucht, als zijnde in haer uuoed tot nu
toe. Oerugt zij in waerheit, in de hope
zijnde dat het sekepeel sal ingegruuet
uorden van de diuulbaerheid der uerleiding
die in de uuel is. Het eke gelouige
leuen is een tydraam uueken. Ocom 1: 4.
En de Paarmiet in P 119: 58 haet uerduet
oudat zij oijne uet niet onder uuelen.
Dat uet is en uening van dat leuen te uinden
ouder de belijders in ons land. En denkijt
ook in uuo hand. Et is te uel uueke op een
bloet historisch gelouige. Enige moori
selijnde doode uueken, dat op zijn
belle niet anders ueruoet dan een puuet
Christendom. Jacobs uuekt. Sruete
alsoo en doet alsoo. En Paulus uuekt

dat huude uamensprekingen goede uelen
uorden. En den uue, die uelnde in de
dingen zijner uuekheeden, die in vele sijnne
ingen en beuamuelheden beuonden.
Oudat die hem beuueken tot de geueelige
huude gods, die hem ueruoede in zijn
lijden. Oiet zijn uelduelking in 2 Cor 12: 10.
En ook dat te oren geueken is, dat is
tot uue leering geueken, oudat uij
den schijfke hope uuelen hebben. Oier
uue kumen uij uien, dat de uueg der gelou.
uigen tygt in gods gelouigenis, beuolen
ouder de belijden des ueruoeds. Want
die uueken harten ueruoening. Ps 119: 50.
De ouerhuening van schuud is de eerste
daad des geueles in het hart der uueken
uoren, en daarna de oudelking van
uuekheede schuud der diuulbaerheid
en uueuuekt den goede. En ten stulle de
ouelouing in het geuecht van eenige
deugd. Oudat alles beuuel is door het

welke die ongeloof en door de vorde
tegen het Evangelie des doons Gods.
In die laatste tijd komen vele de
minde der geloofgen in deze donkerheid
om verlaten over dien en hare schotelen.
In uw schrijven hebte u niet op wat u
bezoeken is in dat onreemde land. Doch dat is
echter de waarheid dat er niets verhooren
is over de Abinide Oogen Gods en zijne
eigenende macht en heerschappij.
En hoekt u dat nog in America? Het
ontbreken dat de vermanende brenen het
gansche land bij ons overdraagt met
haar dysingering. America zal er weder
niet in deelen onder de gemengde natie.
Als door een wulven de geloofgen
bekomen worden door Jesus werelde
op grond van zijne overdrachten amain
dat alle de beloften des verbonds
hare kracht hebben tot ja en Amen.
En die door kennis aan krijgt, dat

maakt die menschen over afhandelingen om
en overleggen tot dat bij Jesus overdragen
wulven dwakken in de kerkrederale tot
zijns Vader eere en lof. Deze overdrachten
de weg die maakt door den stuyt, dat de
geloofgen dikwijls moede lood worden.
Door dat bij het den Heere niet gescreven

geen, aangevallen zijnde door haar ongeloof
dat hare oogen sluyt voor des Geestes leiding
als bij Psal. 139. Het dat neemt de salen
sluyt om hare genade te bestrijden en
om Gods weg te verdonkeren door zijne
bedriegen. Nu vind ik in uwe oogen
in des Heeren gangen niet overdragen zijn
en kracht te verstaan met God eizicht in
het knade te kalen en het goede te doen.
En drukt over Psal. 139: 22. Wij spreken
u en de men ten deel onbekend vriend

Van Vader.

Meliskerke 18 Oct 1898.
Aan J. Pleune te St. Annaaland.

Vriend en huisgenooten.

Den troost des geestes voor de geloovigen die vinden wij beschreven in *Thessaly 4:16, 17*. Het ongelooft schrikt voor dien dag voornamelijk voor de vervulling van vers 16. Want dan komt haar Rechten tot haar. Ziet dat in *Hand. 24:25*. Want de consensie beschuldigt hen, en bracht en stelde hem voor den oordeelsdag. En hij miste de verroenende kracht van Christus bloed. Dat offer was in hem niet tot blijdschap. En dat is de gestalte van elk ongelovige in Gods kerk. Derulken hebben alle een heimelijke afkeer van de scherpe bediening. Als Achab, die zeide van Miska: Hij spreekt altijd kwaad over mij, als ook Judas die van Jesus bestraft werd in *Matth. 26:10* en in vers 14 kwam de

vijandschap van hem openbaar. Dat de ribberen penningen hem meer waardig waren dan Jesus leeringen. Och wat is de ongelovige toch een moedwillige doch onwetende vijand van het zuivere Woord. O die onwetendheid is zoo groot, dat die niet kan oversien worden van haar. En door deze hare onwetendheid, die in haar is, leven zij ongevoelig en onkewust van haar naderend ongelovig verderf. Tot zoolang de Geest komt te overtuigen zooals Paulus dat onderond toen Jesus tot hem sprak: Saul, Saul, wat vervolgt zij Hoij. Of als Lydia die Paulus en Titas hoorde plectiken, dat de Geest haar het hart opende, zoodat zij acht nam op hun woord. Ik hoop dat is enkele bij ons zijn, die aan Lydia's gestalte kennis hebben door ervaring. Maar och, er is zoo weinig groten wasdom onder haar te bespreuen. Er molt nog een nieuwe ontdekking komen van

haar te late omwacht en dood slaat.
Dat maakt verlegen voor God en bekeerd
en bekeerd voor Hem. Hij dankt
dat wakkers het deel is van de in aanvang
zijnde geoorignen, die onder de belofte
liggen, dat Jems niet zal wilsuiken
het geestelike rijk, noch de zoekende
kenner. Die beloften zijn voor rampen
en dwaalwegen het den verrijgend.
Wat neemt Jems loek grote bevoor
miden met zijn krachten en schuld
volk. Hij draagt ze gelijken aenad ge
sine vengelen en beugde ze voor de roof
opgels, (den duivel) en bekeerd naar
hegen sine kisten en hegen de zijandechte
der ongelovige menschen door hare
bedenking en schelden en boere tongen.
Matth. 5: 11. Dat wakkele is zijn arm volk
geen verende raak, want die voroden af
spoedig veruogd, van die welle in en
haar meening gend hegen de slopen

in den toge van den maet. En daarom liden
zij dat zij niet verstaan en verheugen er zich in
het haar eigen eskende. En zien niets van
Gode Hoogheid en daarom zijn ze sonder
vrees Gods, en leven in het belegen van
haar doede kelen, waarmede dat zij god
beoorloegen. Dien shijd zal rampvrij
eindigen in duisternis. Doch de geboegen
maken bydrannheid leeren door den geest
der beiligmaking, opdat zij de kraden souden
kunnen verdragen. En om god te sien in de
verdrinkingen, doet katechismus samen
door de kop des geloofs. Wiland 200 die
vuelkbaar is in haar. Dat doet by de
en keuren hegelijk in derre plede, beken
aanwezig zijnde. Dat kan geen ein ge
loovige recht verstaan, dat die drinking
des wels, koder van blidtekeke vordrecht.
Diet Rom. 5: 3 en 4. By die is de geloofsmate
beendig als zij zoo geteld zijn en als zij
volgens Rom. 5: 41 opgeuete en voren

digd worden, om eenvoudigheid te draagen
om Pleidiciville. Dan zal er noodig zijn
een doordringing van het mate vloten, dat
niet alleen recht in alles en oetvondig om
niet te verloochenen aan eer, gemaek en
grend van menschen, daar hij zoo gemaek
Ik heb verlopen sponsoog eenvoud voor
gegaan zonder kindering. Des nachts
heb ik moeten hoesten en onder den
dienst heb ik er niets van gecreeld.
Dus zonder kinder heb ik kunnen
eindigen. Van dat ild van gods vliegende
gendet zijn? Weeral kunnen gestoten
Gods eenvoudbare ontfemingen
omkent zijn durve en omachtig
schouwen in zijn kinderschoon. De keere
kan welts alleen doen en zijn vdelingen
nien soms ild van zijn uiterde deelen.
Dat haer dan opvelling geeft voer
naar geestd geroef en dat dan de hope
versterkt voor de toekomstige tijd.

Volgens de belofte dat hoorn en moet het
hate verblid van de jongelingen en jonge
doekers, en dat haer sprekende maakt
voers de schijft ild. Ik heb geroef en
daarom heb ik gesproken. Door het geroef
wordt het hart en de mond geopend en
maakt vlag en varding om voor en van god
teghenigen. Ik heb nog geen bericht
ontvangen van J. van de Velden. Een
brief wordt dikwijls afgepreet van de
gebrigen bij gebrek van de geloofs-
afeming in de genegenheden, dat haer
en willekend maakt. Ik heb die keere
van een beerear vermenen uit de conrant.
Het zal later blijken of u van Dijke in
hem hebt hem gebrege of niet.
Groot de vrienden van uvent. Wij
begroeten u en de uuten en J. van de Velden
Also onkrone vriend
Jan Vaeder.